

Tekst: Cao Wenxuan / Illustraties: Roger Mello

De veer

© 2013 Cao Wenxuan (tekst) en Roger Mello (illustraties)

© 2017 voor het Nederlandse taalgebied:

Clavis Uitgeverij, Hasselt – Amsterdam – New York

Oorspronkelijke titel: 羽毛

Oorspronkelijke uitgever: China Children's Press and Publication Group

Vertaling: Lise Merken

Trefw.: filosofie, afkomst, vogels, veer

NUR 273

ISBN 978 90 448 2756 9

D/2017/4124/195

Alle rechten voorbehouden

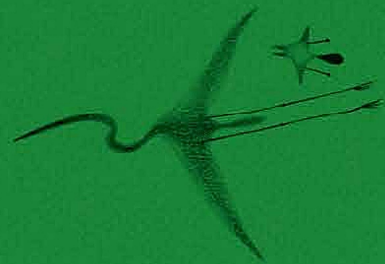
www.clavisbooks.com

De veer

Cao Wenxuan Roger Mello

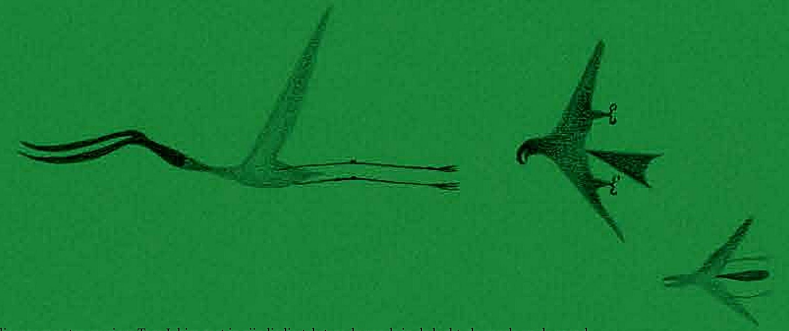
Op een dag stak er een stevige wind op in Peking. Ik liep tegen de wind in en zag plots een witte veer op de grond, die al fladderend de hemel in vloog. Hij vloog hoger en hoger en steeds verder weg. De veer vloog mee met de wind en had een soort onbewogenheid en vrijheid over zich, een soort wispelturigheid en sereniteit.

Toen begon ik me af te vragen: vanwaar komt dat kleine veertje? Waar zou het naartoe gaan? Zou de veer op zoek zijn naar zijn eigenaar? Ik vind dat goede prentenboeken heel dicht bij de filosofie aanleunen. In het verhaal zweeft de veer door de lucht. Hij vraagt zich voortdurend af: bij welke vogel hoor ik nu eigenlijk? Een ijsvogel, een kokkoek, een reiger, een pauw en andere vogels passeren de revue. Steeds opnieuw vraagt de veer: 'Hoor ik bij jou?' Die verschillende personages en herhalende structuur zijn typisch voor de kinderwereld. Het verhaal is eenvoudig, maar de vragen waarover de veer piekert, zijn eigenlijk ook de basisvragen van het menselijk denken. Kortom: waar kom ik vandaan? Waar moet ik heen? Bij wie hoor ik?

De veer reist mee met de wind en is op zoek naar zijn eigenaar, net zoals de mens voortdurend op zoek is naar verbondenheid.

Cao Wenxuan

曹文轩

De Braziliaanse meester-musicus Tom Jobim zegt in zijn liedjesteksten: de vogels in de lucht, de vogels op de grond, elke vogel ter wereld heeft zijn eigen persoonlijkheid. Je mag de ene veer niet met de andere verwarren. Sommige veren bedekken lichamen, sommige zijn er om te vliegen, sommige verwarmen zachtjes het lijf van kwieke vogels en sommige zijn zo compact dat ze zelfs de kleinste waterdruppeltjes afstoten.

Toen Leonardo da Vinci nog een kind was, zag hij in een droom hoe de veren van een adelaar uit diens bek naar buiten zweefden. Na die droom wilde hij niets liever dan vliegen.

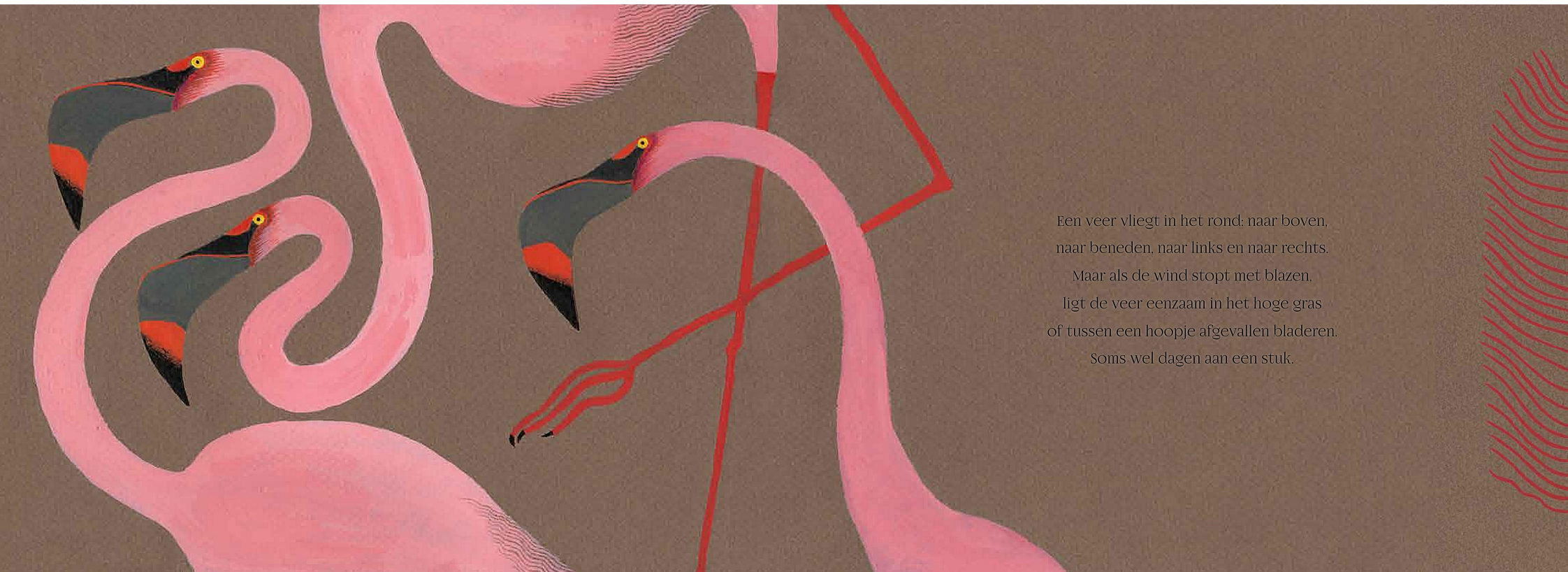
Toen mijn vrienden mij het verhaal *De veer* van Cao Wenxuan gaven, had ik het gevoel dat ik zelf met tekeningen de filosofische betekenis tussen de regels moest uitleggen. Ik ben verliefd geworden op het verhaal van Cao Wenxuan. Daarom heb ik mijn liefde voor vogels geïntegreerd in het penseel, een vogel uit China getekend en een vogel uit Brazilië getekend. En in mijn droom zei Tom Jobim tegen mij: 'Vergeet niet ook een lepelaar te tekenen.'

In het oude Egyptische dodenboek deden mensen uitspraak over de persoonlijkheid van een mens door het gewicht van een hart te vergelijken met dat van een veer. Omdat hij zowel zacht als sterk moet zijn, zoals een prachtig gedicht, zoals een goed verhaal.

Roger Mello

Roger Mello

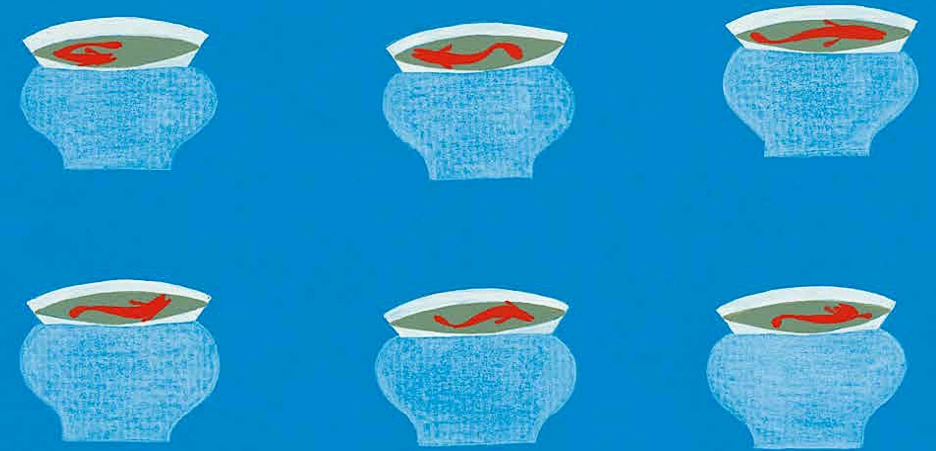
Een veer vliegt in het rond: naar boven,
naar beneden, naar links en naar rechts.
Maar als de wind stopt met blazen,
ligt de veer eenzaam in het hoge gras
of tussen een hoopje afgevallen bladeren.
Soms wel dagen aan een stuk.

Op een dag wandelden er een jongen en een meisje voorbij.
Ze raapten de veer op, bekeken hem even en lieten hem toen weer vallen.
Na een paar stappen vroeg het meisje aan de jongen:
'Die veer, bij welke vogel zou die horen?'

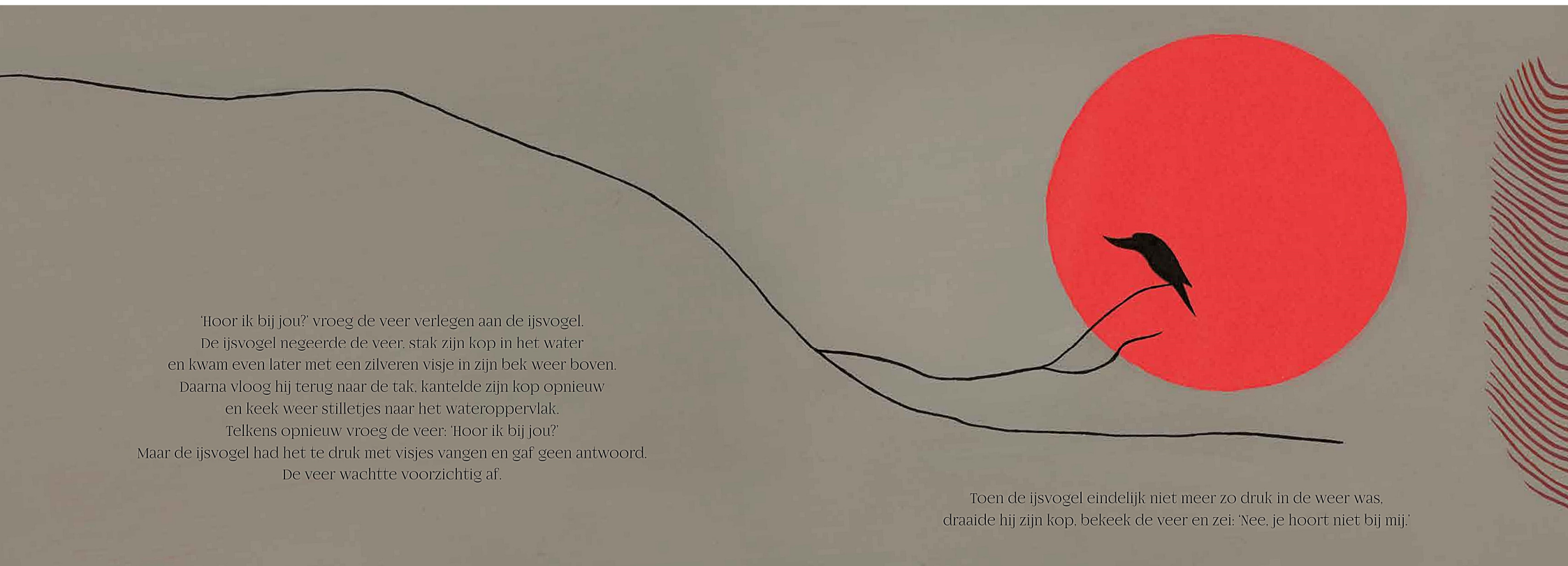
Inderdaad, bij welke vogel hoor ik?
begon de veer zich vanaf toen
onophoudelijk af te vragen.

Een sterke windstoot blies de veer de lucht in.
Wat was het leuk om tussen de wolken te zweven!
'Hoorde ik maar bij een vogel, dan zou ik nog hoger kunnen vliegen.'
De veer wilde niets liever dan de lucht doorklieven.

De veer kwam terecht op een boom aan de waterkant.
Daar stond een ijsvogel op een tak.
De ijsvogel kantelde zijn kop en keek stilletjes naar het wateroppervlak.

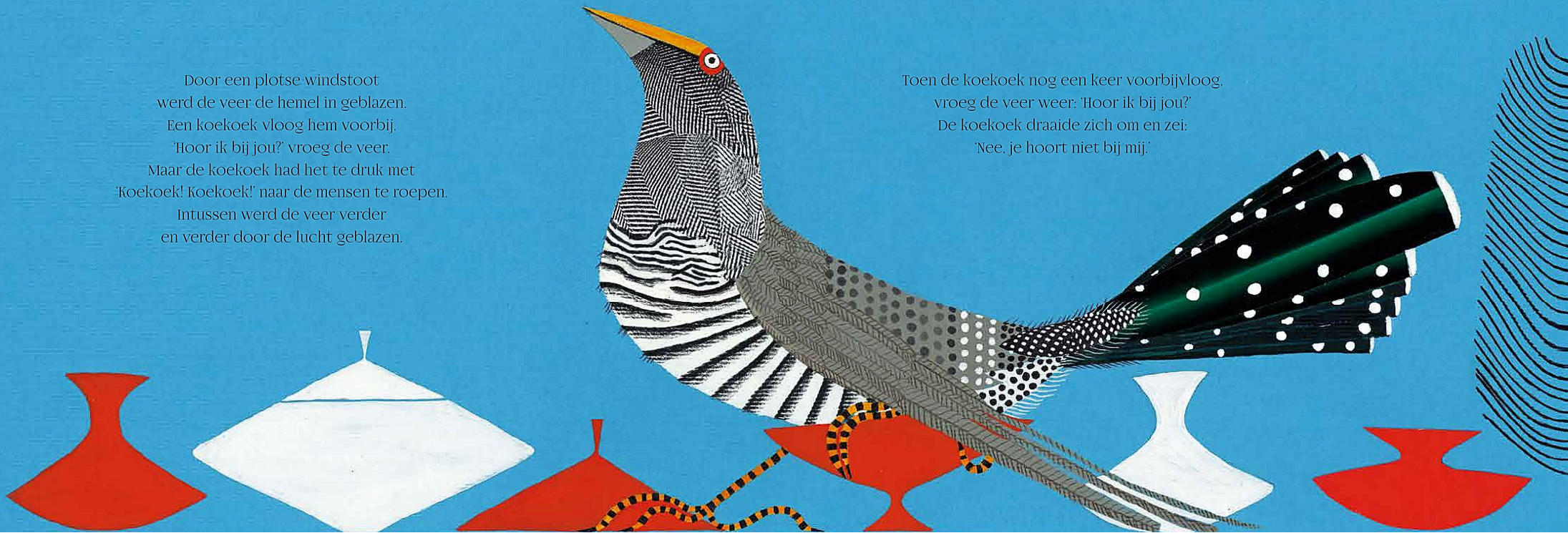

'Hoor ik bij jou?' vroeg de veer verlegen aan de ijsvogel.
De ijsvogel negeerde de veer, stak zijn kop in het water
en kwam even later met een zilveren visje in zijn bek weer boven.
Daarna vloog hij terug naar de tak, kantelde zijn kop opnieuw
en keek weer stilletjes naar het wateroppervlak.
Telkens opnieuw vroeg de veer: 'Hoor ik bij jou?'
Maar de ijsvogel had het te druk met visjes vangen en gaf geen antwoord.
De veer wachtte voorzichtig af.

Toen de ijsvogel eindelijk niet meer zo druk in de weer was,
draaide hij zijn kop, bekeek de veer en zei: 'Nee, je hoort niet bij mij.'

Door een plotse windstoot
werd de veer de hemel in geblazen.
Een koekoek vloog hem voorbij.
'Hoor ik bij jou?' vroeg de veer.
Maar de koekoek had het te druk met
'koekoek! koekoek!' naar de mensen te roepen.
Intussen werd de veer verder
en verder door de lucht geblazen.

Toen de koekoek nog een keer voorbijvloog,
vroeg de veer weer: 'Hoor ik bij jou?'
De koekoek draaide zich om en zei:
'Nee, je hoort niet bij mij.'

De veer streek neer bij een poel.
Daar was een reiger een lekker hapje
aan het zoeken in het ondiepe water.
De veer vroeg: 'Hoor ik bij jou?'
Maar de reiger had het te druk met jagen en gaf geen antwoord.

Na een poosje keerde de reiger terug.
De veer vroeg opnieuw: 'Hoor ik bij jou?'
De reiger keek naar de veer en zei: 'Nee, je hoort niet bij mij.'